

som udgangspunkt – under tæt inddragelse af og i samråd med politiet – bør løses af fodboldklubberne på frivilligt grundlag via regulering i DBU's interne regelsæt.

Der foreslås dog i lovforslagets § 8 fastsat en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om, at steder, som anvendes til afvikling af bestemte idrætsbegivenheder, skal godkendes af politiet. Bemyndigelsen vil alene blive udnyttet, hvis dette skulle vise sig nødvendigt som følge af, at der ikke etableres og fastholdes en sikkerhedsmæssigt tilfredsstillende godkendelsesordning. Der vil i den forbindelse bl.a. kunne fastsættes regler om, at politiet i forbindelse med en godkendelse kan stille vilkår om stedets indretning og sikkerhedsforanstaltninger.

Justitsministeriet finder samtidig, at politiet bør sikres en adgang til i konkrete situationer at gribe ind, hvis den sikkerhedsmæssige indretning ikke er tilfredsstillende.

Det foreslås derfor i § 7, at politiet får adgang til at meddele påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af steder, hvor der afholdes bestemte idrætsbegivenheder omfattet af loven, hvis indretningen af stedet indebærer en særlig risiko for, at der opstår uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre. Det forudsættes i den forbindelse, at politiet, forinden der meddeles et påbud, har søgt at afhjælpe den pågældende sikkerhedsrisiko i samarbejde med den ansvarlige arrangør.

Det vil være en forudsætning for, at politiet kan udstede et påbud efter lovforslagets § 7, stk. 1, at der foreligger konkrete forhold vedrørende stadionets indretning, som ikke kan anses for tilfredsstillende ud fra sikkerhedshensyn, og som kan forbedres. Der vil således skulle foreligge konkrete grunde til at iværksætte sikkerhedsforanstaltninger, der kan forebygge vold, hærværk og andre uroligheder i at bryde ud eller eskalere. Den særlige risiko herfor vil f.eks. kunne have vist sig ved tidligere uroligheder eller opræk hertil.

I praksis vil der bl.a. kunne tænkes påbud om at sikre, at forskellige tilskuergrupper kan adskilles – f.eks. ved etablering af flere indgange eller adgangsveje til tilskuerpladserne eller ved opdeling af tribuner mv. – eller om at fjerne eller fastgøre løse genstande, der vil kunne anvendes som kasteskyts.

Det foreslås endvidere i § 7, stk. 2, at politiet – hvis et sådant påbud ikke efterkommes inden for den fastsatte frist – kan meddele forbud mod, at der afholdes kampe på stedet, indtil den sikkerhedsmæssige indretning er gennemført.

Politiets meddelelse af påbud efter § 7, stk. 1, og forbud efter § 7, stk. 2, vil kunne påklages til Rigspo-

litiet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1. Klage vil som udgangspunkt ikke have opsættende virkning. Rigspolitiets afgørelser vil ikke kunne påklages til Justitsministeriet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 2.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Politiet anvender i dag betydelige ressourcer for at sikre ro og orden i forbindelse med afviklingen af navnlig større fodboldkampe. Forventningen er, at den i lovforslaget foreslåede karantæneordning og den foreslåede adgang til i visse tilfælde at meddele påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af et stadion, vil kunne reducere politiets ressourceforbrug ved sådanne arrangementer. På den anden side vil indførelsen af en autorisationsordning for kontrollører medføre et let øget ressourceforbrug for politiet. De samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget indgår i politiets nuværende flerårsaftale. Lovforslaget skønnes i øvrigt ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Forslaget om indførelse af en autorisationsordning med krav om uddannelse af kontrollører samt eventuelle påbud fra politiet i medfør af lovforslaget om den sikkerhedsmæssige indretning af et stadion vil kunne medføre visse begrænsede udgifter for de arrangører af idrætsbegivenheder, som er omfattet af lovforslaget. Lovforslaget skønnes i øvrigt ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

11. Forholdet til EU-retten

Om forholdet til databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995) se ovenfor afsnit 5.3.1.2. Det er Justitsministeriets opfattelse, at lovforslaget ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet. Lovforslaget indeholder ikke i øvrigt EU-retlige aspekter.

12. Hørte myndigheder mv.

Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Samtlige byretter, Domstolsstyrel-